

ישיבת מועצה שלא מן המניין "אשקלון"

ישיבת מס' 38-2011

התקיימה ביום 22/08/2011, כ"ב באב תשע"א

נכחו:

ראש העיר	מר וקנין בני
סגנית רה"ע	גב' ביילין סופיה
סגן ראש העיר	מר בן דוד עמרם
חבר מועצת העיר	מר גלאם תומר
חבר מועצת העיר	מר בוסקילה מישל
חבר מועצת העיר	מר כהן שמעון
חבר מועצת העיר	מר כלפון ניסים
חבר מועצת העיר	מר מהצרי רוני
חבר מועצת העיר	מר סויסה אבנר
חבר מועצת העיר	מר סולטנוביץ אלכס
חבר מועצת העיר	מר צור שבתאי
חבר מועצת העיר	מר קסנטיני איתן
חבר מועצת העיר	מר שני אורן
חבר מועצת העיר	מר שפר יורם

לא נכחו:

מ"מ רה"ע	מר כהן שלמה-
חבר מועצת העיר	מר גואטה רמי-
חבר מועצת העיר	מר זמושצ'יק יורי -
חבר מועצת העיר	מר בוכניק יהושוע -
חבר מועצת העיר	מר חרוביץ אלכס-
חבר מועצת העיר	מר מנור בוריס
חבר מועצת העיר	מר שמעוני איתמר -

כן נכחו מוזמנים בעלי התפקידים

מנכ"ל העירייה	מר אברהם בן-דוד
ע/רה"ע	גב' עידית אדמוני
סמנכ"ל משאבי אנוש	יוסי לוי
מהנדס העיר	דוד ירון
מנהל אגף תכנון אסטרטגי	אלן מרכוס
ס/היועמ"ש	אילנה מרכוס
גזבר	פיני בוסקילה
מנכ"ל החב' העירונית לתנו"ס	עודד ירון
מנהל אגף איכות הסביבה	יוסף עמרם
דובר העירייה	יוסי אסולין
מבקר העירייה	אריאל גמליאל
סמנכ"ל חינוך וחברה	משה ינאי

קב"ט העירייה
קצין הקישור לרשות

מר יוסי גרינפלד
אל"מ יעקב עמאר

פרוטוקול

בני וקנין: רבותיי, ערב טוב לכולם. אני מתכבד לפתוח את ישיבת המועצה שלא מן המניין, על מנת לתת עדכון על המצב הביטחוני שהחל למעשה מיום חמישי בערב ואנחנו מקווים שיסתיים הבוקר. מקווים בעזרת השם. ובאופן כללי אתם יודעים שביום חמישי עם התקרית הקשה והחמורה שהיתה בגבול מצרים אז גם נורו טילים לעבר אשקלון ביום חמישי, אחר כך יוסי ייתן יותר פירוט, על כל פנים למעשה באשקלון עיקר הירי היה שישי ושבת ואתמול. אני אחר כך אתן ליוסי גרינפלד שייתן סקירה מלאה. אם אני אדבר על התוצאות הסופיות. אנחנו ברוך השם יצאנו בשלום, לא היה שום נזק. שום נזק פיזי וגם לא גופני. זה ברוך השם. עברנו את זה בשלום. הנזק היום הוא נזק שחלק מהשגרה השתבשה בתחום של התרבות, היתה לנו הרקדה ביום שישי בצהריים וביטלנו אותה, ויום חמישי בלילה ביטלנו את הופעה של "הדג נחש" במוצאי שבת הצגת תיאטרון בהיכל התרבות כי היא היתה אמורה עד 500 איש, והיכל התרבות זה 860. הבריזה אתמול ניסינו למשוך את זה כמה שיותר. בסוף החלטנו על ביטול של יום אחד. שזה למעשה היום בערב. אבל עכשיו בתיאום עם פיקוד העורף אנחנו מחר נקיים את הבריזה. ביקשתי את אורן, את כל החברים וכולנו לעשות פרסום ממש בכל העיר, בכל הארץ שעל מנת שיבואו מחר לפסטיבל. בתחום של הלימודים לא היו לנו כמעט נזקים כי לא היו לימודים. היו פעילויות לקבוצות מוגבלות, אני כמעט ולא ביטלתי כלום. כמעט ולא ביטלנו כלום. מיום שישי פתחנו את חדר המצב שהוא פעל 24 שעות ביום. נמצא איתנו רבותיי, תכירו מי שלא מכיר אלוף משנה יעקב אמר שהוא קצין הקישור שהוא ממש מיום שישי נמצא, היה כאן, למעשה היו שלושה ימים. ברוך השם עברו בשלום בלי כל נזק. אני רוצה לתת ליוסי שייתן סקירה. כמות הטילים שירו וכל מה שקרה. בקשה יוסי.

יוסי גרינפלד: כיום חמישי צהריים פיגוע כביש 12. חשוב מאוד לציין,

(חילופי דברים).

יוסי גרינפלד : חשוב שנדע ואני מזכיר לכם שחודש לפני שאירע הפיגוע התחילה לאט, לאט להצטבר איזו שהיא מתיחות בדרום. שבוע ויום לפני הפיגוע נפל בצומת הכניסה, בצומת הכביש המרכזי על בן גוריון, נפל טיל קאסם בחצות והוא למעשה היה חלק מטפטופים קלים, אנחנו עברנו ממצב שעוד לפני הפיגוע למעין שגרת כוננות, יש לזה משמעויות של העלאת הקשב לפחות במערכות הביטחוניות, בעיקר אנחנו עוקבים אחרי כל מה שקורה ב... וכך שבעצם ברגע שהתחיל הדיווח על הפיגוע המשטרה העלתה את הכוננות, ואני מניח שחלקכם הגדול נתקע בפקקים, יש איזה שהוא נוהל שסוגרים למעשה את כל המרחבים ומסננים את הכניסות, בערך בחמש אחר הצהריים נכנסה התראה לירי במקביל לתקיפה ראשונה של צה"ל, אני מדבר איתכם על יום חמישי ואנחנו כבר נדרשנו להכין את מערכי התיאום לפרישה. יש לנו נוהל מדורג שמדבר על קודם כל בונים מענה ראשוני של מטה החירום במרכז ההפעלה, אנחנו מרחיבים את המוקדנים במוקד, וזה היה השלב הראשון יום חמישי. 19 לאוגוסט, אחרי זה אני אראה בצורה מפורטת גם את הירי, 19 לאוגוסט אנחנו כבר למעשה הפעלנו את מרכז ההפעלה, איישנו את מטה החירום ובעיקר פתחנו את מרכז ההפעלה, היו לנו המון לקחים של איך יהיה נכון להיכנס לעימות הזה, ממבצע עופרת יצוקה והתחלנו בעצם לעבוד לפי שיעון פעילות של שגרת חירום, זה אומר הערכת מצב בבוקר, בערב, בהתאם לצורך, פיקוד העורף גייס את יחידת הקישור שלו שלמעשה תפסה אחריות, יחידת קישור לרשות, למעשה צוות של קצינים בפיקודו של אלוף משנה אמר.

אורן שני : מתוך 40% שלא ידעו, עכשיו 100% יודעים שזו יחידת קישור.

יוסי גרינפלד : אני אעבור עכשיו על פירוט הירי ומה היו למעשה התוצאות שלו. את המנה הראשונה קיבלנו ב-25:20, שתי יציאות של קאסם מעזה, אחד הלך לאזור התעשייה הדרומי, ויורת. השני הלך לשטח פתוח. כבר למותר לציין, כולם כבר פה מומחים לכיפת ברזל. כיפת ברזל מיירתת רק מה שמכוון ומגיע אחרי שהיא מזהה אותנו לתוך שטח בנוי. 200-300 מטר מחוץ לאיזו שהיא שכונה, היא חוסכת חימוש והיא לא מיירתת אותו. כך המערכת הזאת בנויה, אמנם קצת לא יחס נאות לשכנים שלנו, אני אראה לכם

אחרי זה בהמשך, כי מה שהלך בטווחים מאוד קרובים כמו לבת הדר, המערכת לא יירתה אותו. כך זה בנוי. יש לזה כל מיני הסברים וסיבות, לכן היא לא מירתת רקטות שעוברות מעל העיר צפונה, לכיוון אשדוד, גן יבנה, וכל מה שהצפין. באותו יום בשעה 9:01 עוד שתי יציאות של קאסם, מה שהלך למרכז העיר יורת. מה שהלך לאזור התעשייה שטח פתוח לידו, המערכת ויתרה עליו. שש וחצי בבוקר עוד שיגור. אני אומר שש וחצי בבוקר למחרת, 19 לחודש, עוד פעם שתי יציאות מאזור עזה, מה שהלך למרכז אזור התעשייה יורת, השני הלך לשטח פתוח, נותר מאחור. בשעה 10 בלילה ואגב, היום הזה היה יום שהיה מטחים כמעט לכל העוטף, בדגש על טווחים ארוכים, היתה איזו שהיא השהייה בירי על אשקלון, כי הם הבינו שיש להם פה איזו שהיא בעיה, בעיה של תדמית. הרי הם היו רגילים לכך שאשקלון היתה תמיד ראש שמחתם. היתה מטרה טובה, כל הקאסמים הישנים שהם אגרו עם השנים הם שומרים אותם בעיקר לאשקלון ואת הגראדים הם שמרו לטווחים הארוכים. תכף תראו פה שינוי. אז אנחנו בערב נעשה עוד ירי גישוש לכיוון אזור התעשייה, שוב, רקטת קאסם 90 מ"ל, המערכת יירתה אותה בלי שום בעיה, פירקה אותה. ואז אנחנו רואים איזה שהוא שינוי בירי, בכלל היתה עליה בטווחים, כנראה שפה נכנס גורם כמו חמאס, אני לא יודע להגיד את זה בוודאות, אז נורה הגראד הראשון בסבב הזה, פה עד עכשיו היו כולם קאסמים, יוצא גראנד ראשון לכיוון מרכז העיר אשקלון, רוצה להגיד לכם שאני מאזין לרשתות הקשר, זה נשמע מאוד, מאוד לא נעים כי הממוקמת אומרת ישר מרכז העיר אשקלון לכיוון אצטדיון דברים כאלה, והגראד כנראה מאיזו שהיא סיבה היה לו מנוע, כמערכת יודעת בדיוק לחשב לאן זה הולך, הם מדווחים והוא נופל לשטח פתוח, המערכת לא מיירתת אותו. ב-20 לחודש, אחת בצהריים, שוב, יוצא גראד למרכז העיר אשקלון, זה שאחרי אותו בוקר כבר העסיקו את באר שבע, אשדוד חטפה את המנה הקשה שלה, למעשה הם יורים ירי כי הם לא יודעים בדיוק מה עוצר ומה לא עוצר. אנחנו מקבלים בשעה אחת בצהריים גראד למרכז, כמובן הוא יורת בלי שום בעיה. הפסקה קלה, וב-21 לחודש 2:40 לפנות בוקר, עוד פעם, נורה לאזור תעשייה, כנראה מקבל שיבוש, כי המערכת מדווחת

שהוא הולך לאזור התעשייה, ולמעשה לא מטפלת בו והוא נופל בנתיב העשרה. מחוץ לדרום העיר. 4 לפנות בוקר ב-21 עוד פעם קאסם לאזור התעשייה. נתחיל לרוץ קצת מהר, 7:46, פה תשימו לב לשינוי, מטח כבד של ארבע רקטות גראד לכיוון העיר, פה זה היה מרשים מאוד, המערכת יירתה את שלושת הרקטות שהיו מיועדות אל תוך העיר עצמה, זאת שהלכה לכיוון בת הדר לא היתה שכנות טובה, אבל המערכת לא התייחסה אליה. אני חושב שרוב האנשים חוו את היירות הזה, כי דיברו על זה אחרי זה בלי סוף, כי היתה הזדמנות לכולם לצאת לצלם. רבותיי, זה מעשה חמור מאוד לטעמי, אנשים יוצאים החוצה במקום להיכנס למכסות. 11:52 ב-21 לחודש עוד פעם, שתי רקטות, המערכת לא נוגעת בהם, אחד הלך לים, השני הלך לשטח פתוח.

איתן קסנטיני: אז הם לא שיקרו.

יוסי גרינפלד: מה?

איתן קסנטיני: העובדים שלי אמרו ראו אחת, והילד שלי בצד שני של הים ראה אחד נופלת לים. אמרתי איך אתה ראית מיירתת ואתה ראית נופלת.

יוסי גרינפלד: תגיד לו שיוסי אישר.

איתן קסנטיני: עכשיו אתה אישרת את זה שאחת נפלה בים.

יוסי גרינפלד: 21.8. כבר היה מצופה שהם יוותרו ויבינו שכיפת הברזל עובדת אבל יש להם כנראה איזו שהיא שיטת ירי שעובדת, אנחנו לא נכנס לזה פה, אבל כבר ניתחו את שיטת הירי וזה שונה מאוד מאיך שירו בעופרת יצוקה, זה הרבה יותר מבוקר, הרבה יותר מתוכנן, יש חלוקה של הטווחים, אזורי שיגור וכו', נראית פה מערכת מאוד מתוחכמת, לא בזה נעסוק פה. שתי רקטות משוגרות בכיוון העיר, ושוב המערכת מפעילה, מיירתת זאת שהיתה אמורה ללכת לצפון העיר, מה שהלך לשטח פתוח שוחרר. לא יצא שום מירת. המנה אחרונה שלנו היתה הבוקר שכבר שמעתי מאנשים שהם לא מתעוררים מאזעקות. קודם כל מי שאמר שניים, אבל על השני אנחנו לא מדברים מסיבות של ביטחון שדה.

אורן שני: על מה אתה מדבר?

יוסי גרינפלד: אנחנו מדברים על זה שב-20:1. היה שיגור של שניים, הגרסה הרשמית, אני מבקש גם

עיתונאים, אנחנו מדברים על גראד אחד בלבד. אל תשאלו אותי למה. אם אנחנו מסכמים בעצם אנחנו יכולים להגיד שבועדות 20 רקטות נורו לתוך העיר, שמונה מתוכם היו רקטות גראד. בלי יוצא מן הכלל, כל מה שנורה לשטח הבנוי מאה אחוז יירות בוצע. לסיום אני רוצה להגיד ככה, שמנו לב שבניגוד לעופרת יצוקה הירי היה בצמדים ושלישיות, והיתה גם רביעייה אחת. הם הבינו שיש לנו איזה שהוא קושי לטפל בכמה זירות בו זמנית, בבאר שבע היה להם ירי בדירוג, זאת אומרת הם ניסו לירות לאותו כיוון רקטה אחרי רקטה, זה עושה שכל, זה חכם, אנשים רצים לזירה, אז אתה שולח לשם עוד רקטה, אני מזכיר לכם שבעופרת יצוקה היה לנו מקרה אחד כזה, אבל המרחק ביניהם היה משהו כמו 300 מטר. אני יכול להגיד שאנחנו הפעלנו את מערך החירום בזמן קצר מאוד. מטה החירום, מרכז המידע והיקל"ר השתלטו מהר מאוד על כל מערך התקשורת, התחברנו למעטה הכולל ברשות החירום הלאומית ולכל הגורמים המנחים. כל מה שנעשה פה בעיר עבר למעשה בדיקה כל אירוע, נבדק אל מול הנחיות של פיקוד העורף. יש מושג שנקרא מדיניות מיגון. מזה גוזרים למעשה הכל, זה למעשה אלוף פיקוד העורף מקבל בדרך כלל מהרמטכ"ל ופיקוד העורף למרות שהוא נקט במדיניות מיגון, זה נקרא מדיניות מיגון מקלה. מקלה לכן לא פתחנו את המקלטים בצורה גורפת, היא בעצם מאפשרת לך לקיים איזו שהיא שגרה, אתה צריך להיות רק קשוב להנחיות ולהיות מוכן לתפוס מחסה. בכל דבר שנעשה פה קיבל אישור מעל 500 איש, התכנסות שטח, אנחנו שללנו. רק לסיום, בני בטח יתייחס לזה, כרגיל לא ציינתי את כולם, אבל כל האירועים האלה באו לבקר אותנו.

(חילופי דברים).

יוסי גרינפלד : יש לנו רשימה של כל מי שבא לבקר.

תומר גלאם : בני, ברשותך רק אמרו לי שהוא סיים.

בני וקנין : בקשה. רגע, סיימת? אני רק אעשה כמה השלמות.

תומר גלאם : רק משהו אחד.

בני וקנין : בקשה.

תומר גלאם : לגבי שמות של כל השרים וחברי כנסת שהיו פה, לצערי גם בעופרת יצוקה אנחנו באמת ראינו את השרים, את חברי הכנסת ואת ראשי הצמרת המדינית באים לאשקלון ומבטיחים שיהיה מיגונויות, שיהיה מה שצריך למגן את בתי הספר. לצערי אחרי שהאזעקה האחרונה חולפת, זה חלף עם הרוח. שום דבר, לא דובים ולא יער, ואני מתכוון לכל הזירות. סליחה בן דוד, אני מאוד רציני בנושא הזה. אני לא יודע לאן הם נכנסים, אני יודע מה האחריות שלנו בתור רשות, בתור חברי מועצה ובתור ראש עיר לאחריות שחלה עליך בני. אני חושב שלגבי המיגונויות, אסור לנו לפתוח את שנת הלימודים חד משמעית עד שהם לא ממצים איתנו את הכל. אני אומר לא יכול להיות מצב, כי פעם שעברה היה את אותו הדבר, ואני נוכחתי בישיבות עם השרים כאלה ואחרים, כולם הבטיחו והבטיחו, והבטיחו, אני אומר לך שזה יותר גרוע מהסכם קואליציוני אצלם.

בני וקנין : בוא נעשה כמה עדכונים שלמים, אחר כך אנחנו נדבר. לקח ראשון, זה שעשינו הפעם מצלמה של העירייה עם צלם, צילמה כל שר מה הוא מוציא מהפה.

תומר גלאם : הם לא מכחישים.

(מדברים ביחד).

בני וקנין : לא. רגע, קודם כל היו חששות, עכשיו יש סרט, כל אחד יכול לקבל דיסק מה אמר השר שלו. איש איש ושרו. אוקי. אני אעדכן אתכם בכמה דברים. קודם כל אחד הדברים שאני השקעתי רבות בעניין של הזהירות. על זה פשוט ממש עבדתי קשה סביב השעון, כמה שיותר שלא יהיו שאננים בכיפת ברזל. שמעתי מאות יוצאים למרפסות לראות זיקוקי דינור, לראות איך ואגב הרוג בבאר שבע ופצועים קשה, רק בגלל זה, לא מילאו אחרי ההוראות. לכן זה התפקיד שלנו כל הזמן להגיד כיפת ברזל היא לא גן עדן. לחלוטין. אני אמרתי את זה. מקלטים, באים תמיד בתלונות לא פתחתם מקלטים או משהו כזה. קודם כל פתיחה של מקלטים היא לפי הוראה של פיקוד העורף. לפי פיקוד העורף אנחנו לא פתחנו את כל המקלטים, כי ישנם מקלטים שהם פשוט מייצרים סכנה. מדוע? המקלטים הללו הם מקלטים שנבנו למלחמה. כשיש מלחמה מטוסים וזה, נכנסים למקלטים ושוהים בהם, הם לא מקלטים

שאפשר, לא כולם, אלא חלק, אז יש הרבה מקלטים שהם לא מקלטים לסקאדים, כדי להגיע 25 שניות, אז יוצא שבן אדם נמצא בבניין, במיוחד אנשים לא כולם מודעים ל-25 שניות. הם יודעים שיש להם מקלט, והם רצים למקלט הזה וכדי להגיע למקלט הזה זה 60 שניות וגם 70 שניות זה מסוכן מאוד, יש עשרות מקלטים ציבוריים כאלה. לכן פתחנו את המקלטים עם בקרה, במיוחד אותם מקלטים שישי נאמני מקלטים, פתחנו בערך 80 מקלטים מתוך 150, לכן שתדעו את הנקודה הזאת, כי כתבו לי לגבי המקלטים. לגבי הביקורים, אז ביקרה פה וועדת החוץ והביטחון ברשות שאול מופז, ביקר פה יושב ראש הכנסת, ביקר השר מתן וילנאי, שרת הקליטה, ושוחחו איתי בטלפון.

(חילופי דברים).

בני וקנין: רבותיי, דיבר איתי בטלפון, שטייניץ ועוד כל מיני שרים. לגבי המיגונויות – מחר יש וועדת כספים. קודם כל אתמול ביקר אצלנו יושב ראש הכנסת, ריבלין, הוא היום התקשר אלי והוא דיבר גם עם סגן שר הבריאות, אגב, יש מחר פגישה איתו בירושלים. הוא אומר שהוא מטפל בנושא המיגונויות ומחר מתקיימת וועדת כספים, מה שנאמר הוא שהתקציב מאושר ואם צריך השלמה הוא יאושר, החלו בסדק הנדסי חדש מה שקורה הוא אנחנו בינתיים הרי גייסנו תרומות, לכן הסקר החדש יכניס למערכת אולי עוד כמה בתי ספר או עוד כמה גני ילדים, מה שלא היו בסקר הקודם. צריך להכניס כמה שיותר כי חלק הגיעו מהתרומות ושמו אותם. זו הבטחה מכולם, כולל שר האוצר, אני אומר את זה פה.

תומר גלאם: מה קורה עם תחילת שנת הלימודים ואין לנו מיגונויות, מה אנחנו עושים?

בני וקנין: קודם כל לא מדובר לגבי כל בתי הספר. מדובר על עשרה בתי ספר שבחלק מהם הוצבו מהתרומות, בבית יחזקאל הוצבו. ברמת אשכול הוצבו. וגם בגני ילדים, לכן רוב המערכת היא בסדר.

תומר גלאם: אני חושב שאתם טועים, אני יודע שברמב"ם יש ויש השלמה של עוד שתיים שלוש מיגונויות, הרשימה היא לא כל כך דלה כמו שאתה אומר. אני עוד פעם, אני נכנס לזה, אתה אומר כביכול מציירים את זה בצורה כזאת שאנחנו ממוגנים, אני חושב

שהעיתוי באמת הכי מתאים זה לא לוותר ועכשיו עם כל הכבוד, כמו שאתה מכיר את הסקרים שלהם, הם יותר איטיים מהסקרים של מינה צמח. עד שהם יעשו את הסקר כבר יהיה לנו עוד מבצע עופרת יצוקה.

בני וקנין : לא. תקשיב, זה לא סקר במובן עושים סקרים. הכוונה סוקרים מהנדסים כדי לקבוע איפה צריך. זה סקר הנדסי. נקרא לזה תכנון הנדסי. זה תכנון הנדסי שהולכים במוסדות וקובעים את המיקום, מבחינה הנדסית איפה להביא את המיגונית ולהציב אותם.

אורן שני : באומנויות שמו כבר?

בני וקנין : שמנו שתיים נדמה לי.

יוסי גרינפלד : יש שם שלושה.

אורן שני : כמה?

יוסי גרינפלד : שלושה.

אורן שני : איזה גודל?

יוסי גרינפלד : מיגונית שיכולה להכיל 40 ילדים.

תומר גלאם : בכיתה אחת 40.

אורן שני : לומדים בבית ספר בממוצע 400 ילדים, כדי להגיע למצב למגן, אני רוצה לענות על השאלה של תומר.

תומר גלאם : לא. לא כולם בחוץ אבל.

אורן שני : אם נגיע למצב של מיגון טוטאלי, אני צריך אלפים. אנחנו צריכים להיות ריאליים, זאת אומרת גם לי יש ילדים שלומדים בבית ספר. אנחנו יודעים שהמצב הוא כרגע יש מיגון חלקי. אנחנו יודעים את זה. לא צריכים לחיות באיזו שהיא השליה שמחר ממשלת ישראל אנחנו וכל העולם ממגנים לנו את כל בתי הספר. צריך לדעת לחיות בריאלי, במצב הקיים שקיים היום, שהמיגון הוא צריך להיות במה שנקרא בשיטתיות. אין מצב שמחר ממגנים לנו את הכל. אלא אם כן אנחנו עוברים לעירייה אחרת. אני צודק?

יוסי גרינפלד : אני אסביר לך משהו.

אורן שני : תסביר.

יוסי גרינפלד : פיקוד העורף קודם כל יש לנו רק שלושה בתי ספר שאין בהם כלום. כלום. קודם כל מה שצריך מיגון זה בתי ספר שיש בהם תקרה רכה. בבתי ספר חוץ מהשלישייה הזאת יש בחלקם מקלטים, קודם כל ספרו את המקלטים אז הגדירו שהפער במיגון בהתאם לכמות הילדים שיש בבית ספר, מאוד פשוט. הסבב הזה נעשה כבר. הם אמרו לדוגמא בית יחזקאל חסר איקס מקום למיגון הילדים. מה שאמר ראש העיר, עכשיו צריך לבוא המהנדס. הוגדר לו פער מיגון. פער המיגון,

אורן שני : אני ריאלי, אני מבין את הבעייתיות.

יוסי גרינפלד : לא. תראה, פער המיגון נעשה בכדי שיהיה ניתן לעשות אמדן לתקציב. זה הדבר הכי חשוב, כרגע החלק הוא יותר טכני, ברגע שיש הסכמה והתקציב משתחרר, הם יהיו מוכנים עם אותו סקר הנדסי כבר עם תוכנית. איך שמים, כמה שמים. מה המרחק. כן מדרגות, לא מדרגות. בבית יחזקאל היתה שם בעיה למרות שהיה הצבה גורפת של מפלסים. פיקוד עורף לא מאשר שיהיו מדרגות. היה צריך להרים חלק מהמבנים, ליצור כל מיני מדרכות שיתאימו, בזה זה עומד.

תומר גלאם : אורן, תשובה לך לאחת השאלות ששאלות, כאילו 41, באמת השאלה איך אתה מתמודד, באמת, כדי להבין, אולי אני לא יודע איך להתמודד עם הדברים האלה. אם וכאשר פונים אליך מבית ספר רמב"ם, שזה בית ספר שנבנה משנות השבעים אם אני לא טועה.

(מדברים יחד).

תומר גלאם : אני מאמין שהתקרה שלו לא פחות רכה מבית הספר של בית יחזקאל או בית ספר אחר. אני רוצה להבין, אני רוצה לשמוע גם אותו.

אורן שני : אני אתן לך תשובה.

תומר גלאם : בוא תסביר לי אתה כמה מספרי תלמידים יש בבית ספר רמב"ם?

דובר : ...

תומר גלאם : לא. רק מספר. אני רוצה לדעת.

דובר : 400 ילדים.

תומר גלאם : 400 ילדים בבית ספר. איך אפשר להכניס 400 ילדים למקלט ב-30 שניות, אם תצליח לשכנע אותי, תסביר לי.

אורן שני : סליחה, אני אתן לך עוד בעיה תומר.

תומר גלאם : אתה יודע מה, מה שאורן אומר שזה תופס לחלק מהילדים, חבריה, צריך למזער כמה שיותר. אני גם אגיד לך, אני מאוד כועס. גם על השרים של המפלגה שלי ברמה ארצית, אני אמרתי את הדברים בצורה חד משמעית, לא יכול להיות שיום אחד יבואו יעשו לנו איזה טרנד פוליטי, ואנחנו צריכים לבוא להתמודד מול התושבים ולמצוא את עצמנו בלי תשובות שמגיעות. בבתי ספר תתפלא, זה כן נותן את הפיתרון. המיגוניות שהוצבו בבית יחזקאל, זה נתן פיתרון של 80% לבית הספר. זה מבורך.

(מדברים ביחד).

אורן שני : מה עושים ברחוב ירמיהו, אמא שלי גרה שם, שני מקלטים נמצאים במרחק, כמו שבני אומר, במרחק של מהבית שלה מהשכונה יש 2.5 דקות בריצה מהירה.

תומר גלאם : תפנה להם ממד.

אורן שני : אין לה כסף.

תומר גלאם : אבל זה מוסדות חינוך, זה של העירייה. זה חובתנו.

אורן שני : אני אגיד לך מה עושים. אבל יותר מזה, בנו מקלט נגיד שיש התקפה של מטוסים כמו שבני אומר שהמקלטים האלה, בנו את המקלטים האלה לחמישים איש, אתה צודק, אבל היום תושבי השכונה מאכלסים ארבע מקלטים כאלה שפיקוד העורף בנה אז בזמנו. מה עושים?

תומר גלאם : אז צריך להעלות את זה לפיקוד העורף. אוכלוסייה גדלה. צריך פתרונות.

אורן שני : אז אני מציע במקום זה לעבור.

תומר גלאם : אני נשאר פה. אולי אחרים ישמחו. אני יודע שהרבה ישמח אם תעבור למרכז.

בני וקנין : רבותיי. אני מבקש לדבר ברשות דיבור. אחר כך לא שומעים. משה, תעשה השלמה. מושה ינאי. בקשה.

משה ינאי : תראו, ההשלמה היא כזאת שלוקחים את שטחי המקלטים כמו שאמר יוסי, גם בתי

הספר התיכוניים שנבנו חדשים, יש בהם מקלטים, אין מקלוט ל-1,500 ילדים. גם שם אין. חלקם רחבים מוגנים וחלקם מקלטים, גם כשמודדים לוקחים בחשבון מה שאתה אומר, אני נמצא קומה שנייה, המקלט בקומה ראשונה או בקומה שלישית, לא מספיק להגיע תוך שלושים שניות למקלט, לוקחים גם את החלק הזה בחשבון אם צריך מיגונויות, וזה העבודה שעשו כאן פיקוד העורף. פיקוד העורף פעמיים, פעם ראשונה לפני שנתיים שלוש שבדקו מה חסר. פעם שנייה כשהיתה הבטחה לפני כמה חודשים אכן הולכים לבצע. מה שהם עשו פשוט עשו מיפוי של מיקום מיגונויות מה צריך בכל בית ספר. כולל מה שאמרת, כי אם אני נמצא בקומה שלישית תוך שלושים שניות לא יכול להגיע, המקלט לא יעזור שום דבר. מה אנחנו רוצים להפסיק, להפסיק עם המרחב המוגן ולהפסיק עם זה שפעם ירדו מתחת לשולחן. הרי בתחילת הדרך אם אתם זוכרים, פתרנו את כל העניין הזה ללכת למקום הכי מוגן. זה פיקוד העורף אמר, ללכת למקום הכי מוגן אבל לפעמים המקום הכי מוגן היה מתחת לשולחן. זה באמת גרם לחרדה לילדים. לכן אני אומר, התוספת שצריכה להיות לוקחת בחשבון את שטחי המקלט לוקחת בחשבון את אותם תלמידים בקומות שלא יכולים להגיע, ולדעתי לפי זה צריכים להכין מיגונויות. אני רוצה להגיד עוד משפט אחד.

יוסי גרינפלד : זה לחצרות להפסקות.

תומר גלאם : למי שיושב בגובה לא נותן מענה.

משה ינאי : מי שיושבים בגובה יכולים להיות ראשוניים, אלה שלמטה הולכים למיגונויות.

תומר גלאם : גם לגבי קומה שנייה יש פיתרונות.

משה ינאי : אני רוצה להגיד עוד משפט לטובת הילדים, הילדים שלנו, לצערי אני אומר, הם כל

כך מתורגלים, אני אומר לכם, הם כל כך מתורגלים, הם יודעים בדיוק כל אחד את

מקומו, הם יודעים בדיוק איך להגיע, הם יודעים איך לא לדחוף זה את זה, ולהגיע

למקום מוגן למקלט. אספר לכם אנקדוטה. הייתי עם ערוץ 2 באחד מבתי הספר

היסודיים, בפעם הקודמת, השדרן שאל ילד בכיתה ד', אומר לו מה אתה עושה כשיש

אזעקה. הוא אומר אני הולך בשקט למקלט, מגיע למקלט, הוא אומר לו מה אתה

עושה במקלט, הוא אומר אני יושב עד שכמובן אומרים לי לצאת אחרי עשר דקות שיש נפילה. הוא אומר לו מה אתה עושה אחרי שאתה יוצא מהמקלט? – הוא אומר אני לוקח את הפלאפון לצלצל להורים שלי להרגיע אותם כי אנחנו רגועים. זה מה שילד קטן אמר, זה למה? יש לנו כ-15,000 ילדים בעיר הזאת כשקיבלו את פרויקט חוסן שהוא כלי שמלמדים את הילד איך להתנהג ולהתנהל בשעת חירום. זה פרויקט שלא קיים בכל מקום במדינת ישראל. גם כשהיה לו מרחב מוגן כלומר יש פה שני כיוונים, שני מישורים. מישור אחד להכין את הילדים, המישור השני כמובן המקום הפיזי. אני אומר המקום הפיזי באמת צריך להיאבק שאכן תהיינה מיגונויות אשר ישלימו את הפער הזה שדיברנו.

(חילופי דברים).

בני וקנין : רבותיי, אני מבקש שקט.

איתן קסנטיני : אני רציתי לדבר יותר בקטע הכלכלי.

תומר גלאם : לא סיימתי. השאלה אם יש תשובה. איך אנחנו מתקדמים עם זה, נגמרו כל הסקרים, כל המדידות שלהם, הביאו מהנדסים, הביאו זה, הדחיקו אותם בזמן כדי להתחיל להזיז אותם?

בני וקנין : הם מביאים מיגונויות ושמים אותם לפי התכנון ההנדסי. זהו. כל הבעיה היתה שלא רצו לתת את התקציב.

אבנר סוויסה : כמה מיגונויות אתה רוצה שצריכים להגיע?

בני וקנין : לא זוכר. יש לנו את הסקר הקודם כתוב שם בדיוק.

תומר גלאם : את הסקר הראשון הם עוד לא השלימו למיטב ידיעתי.

(מדברים ביחד).

בני וקנין : תומר. סיימת? רבותיי. אני מבקש, אי אפשר ככה.

תומר גלאם : אני שואל שאלות. איך אתה רוצה שאני אדע?

בני וקנין : אז תקבל תשובות.

תומר גלאם : מכל מה שהבאת לי עד עכשיו ראיתי בערוץ 2. את כל מה שאומרים עד עכשיו אומרים בערוץ 2.

- בני וקנין : אז למה שאלת?
- תומר גלאם : למה שאלתי?
- בני וקנין : כן.
- תומר גלאם : כי אני חושב שמן הסתם, ולא בפורום הזה, היה צריך להתכנס יותר מוקדם.
- בני וקנין : אז תחכה. ניתן לך תשובות. חכה. בקשה איתן.
- איתן קסנטיני: תומר, סיימת?
- תומר גלאם : בני חתך אותי, אני מכבד אותנו. הוא אמר שלא צריך להמשיך.
- בני וקנין : אני עונה לך, הסקר, אתה יודע מה, הוא נעשה, נשאר לעשות עדכון, העדכון הוא יהיה בשוליים. אולי יוסיפו עוד כמה מיגונויות, אולי יוסיפו עוד בית ספר אחד או שניים. עוד כמה גני ילדים.
- תומר גלאם : אני קיבלתי את זה. אני לא אומר שלא. זה מבורך, השאלה איך אנחנו מתמודדים עם זה ולוחצים באמת שזה יצא לפועל, כמו שעשית באותה מידה עם כיפת ברזל.
- בני וקנין : דחפנו, תקשיב, לדעתי מחר סופית אנחנו נדע ובטוח כי שר האוצר אומר לי את זה וגם השר לפיקוד העורף אמר לי, ושר הביטחון אמר לי, והפעם הלקח מפעם קודמת שהסרטנו אותם אומרים.
- תומר גלאם : מה תדע? מה אתה רוצה לדעת?
- בני וקנין : תשמע, אני פעם יצאתי לפרויקט עליה מטעם סוכנות יהודית להביא יהודים מצרפת. אני מגיע, אספו מאות יהודים באיזה מרכז של היהודים, אני נואם להם ומספר להם על אשקלון. בהרצאה שלי פריז קטנה ליד אשקלון, אני נואם להם על אזורי תעשייה והכל טוב, אחרי כמה זמן באמת באו עולים. פתאום הגיע לי אחד עם דיסק, אומר לי בוא תשמע, הקלטתי אותך. הוא מכניס את הדיסק, אתה רואה, אמרת יש עבודה, תביא לי עבודה.
- תומר גלאם : לא. בני, באמת, אני מאוד מכבד את הרצון והכל, אני חושב שפה אם לא תהיה מלחמה עקבית של כולנו ואני פונה פה לכל חברי המועצה לכל מי שנוכח פה, ישראל ביתנו, ישראל בעליה, קדימה, רץ וזה, ליכוד, באמת, כל מי שיש לו,
- (חילופי דברים).

תומר גלאם : אני חושב שמי שהרוויח במחאה הזאת זה רק מוכרי האוהלים. בגלל זה בני, באמת, כל אחד יביא את שלו וינסו למנף את הדבר הזה, כי זה משהו שהוא אפילו לא פוליטי וזה דבר שחובתנו כאנשי ציבור לעשות אותו. תודה.

בני וקנין : בקשה. רק איתן מדבר. הוא רוצה לדבר על נושא אחר. מלחמה על המיגונויות האלה יותר ממה שעשיתי אי אפשר לעשות. כרגע אושר התקציב.

תומר גלאם : תשמע לי, תשבית שבוע, תאמין לי הם יביאו אותם ישר לבית ספר.

בני וקנין : בקשה איתן.

איתן קסנטיני : אני חושב שקודם כל הם עושים עבודה נפלאה לכל גראד שנחת. באמת מגיע להם, הלוואי ויהיה לנו צוות כלכלי כזה כמו שיש לנו צוות ביטחוני. אני חושב שאתה צריך להעמיד צוות כלכלי, במלחמה הקודמת אני וסימו בניטה שהוא לא נמצא פה איתך ביחד עשינו מלחמה מאוד קשה עם הממשלה כדי לדאוג לעסקים באשקלון אשר נפגעו כתוצאה מהמלחמה, היום אנחנו לא נחשבים לאזור עדיפות בכלל. היום אשקלון נחשבת עיר כמו תל אביב. אני לא חושב שאנחנו נמצאים בתל אביב. אני רוצה להגיד לכם שמיום חמישי אני עברתי עסק, עסק באשקלון, ואנשים קרוב ל-60% - 70% ירידה בעסקים, אף אחד לא מכיר בזה. אנשים חיים על גלגל פה בעסקים. אנחנו לא, לא באים אנשים מיליונרים אז עוד עסק יש לבן אדם, זה מה שיש להם. והמדינה ממשיכה למצוץ אותם ולמצוץ מהם, מלחמה קודמת הורידו שבוע ימי עבודה, מלחמה התחילה ב-26, נתנו להם כסף מה-1.1 והם הפסידו שבוע ימים, זה היה שבוע מאוד קשה, אני רוצה להגיד לכם שאנשים אפילו לא קיבלו רבע ממה שהיו צריכים לקבל, עד היום אנשים סוחבים את הבעיות מהמלחמה הקודמת, אסור לנו שזה יקרה עוד פעם, אני חושב שצריכים להקים צוות כלכלי מעכשיו בזמן הבלאגן הזה היא תעשה איך לדאוג או איך לשווק את העיר אשקלון מבחינה כלכלית שאנחנו נמצאים באזור מלחמה. זה אזור מלחמה קבוע. אף אחד לא יכול להגיד לנו שמחר לא ייפול גראד. עכשיו יש את האידה, מחר יהיה דוד. אנחנו כל הזמן במלחמה. כל הזמן מחכים למלחמה, אנחנו כמו שדרות וכמו עוטף עזה, אנחנו יותר גרועים מזה. אם אנחנו נתחיל עם זה, אני בטוח שבארבע שבועות יצאו אחרינו.

אני אגיד לכם את האמת, אני תכננתי, היום היו אמורים לבוא לפה הרבה בעלי עסקים, ועצרתי בגלל שהחליטו שיש תהידה, אמרתי שאני מתכוון להביא אותם, עצרתי את זה.

(חילופי דברים).

איתן קסנטיני: בני, אני חושב שאתה צריך להקים צוות שמעכשיו ילחם בשרי הממשלה ושר האוצר. תומר, אתה לא מבין איזה בעיה יש לאנשים עם המלחמה. אני יכול להביא לך עסקים שלקחו הלוואות בגלל המלחמה שעד היום משלמים אותה ועוד לא מצליחים לצאת מזה.

(חילופי דברים).

תומר גלאם: אני יכול לענות לאיתן?

איתן קסנטיני: עוד לא סיימתי.

בני וקנין: בקשה.

איתן קסנטיני: בני, אם באמת יקום הצוות הזה הוא צריך לעבוד מול שרי ממשלה היום לא לחכות אחרי, למה אחרי היה לנו מאוד קשה. לא הצלחנו להשיג הרבה, השגנו וזה היה המינימום. אנשי השוק אני יכול להגיד לך שעד היום לא קיבלו את הכסף שמגיע להם למה הם עובדים בשחור. הם לא מדווחים.

בני וקנין: הכל מוקלט. בסוף לא תקבל פיצוי, אבל מיד יפשטו עליכם על מה שאתה אומר.

(חילופי דברים).

אורן שני: אני לא חושב שזה משעשע וזה גם לא נעים ללכת לראות, מי שישתובב וראה את בעלי עסקים שהם ריקים.

(חילופי דברים).

בני וקנין: רבותיי.

תומר גלאם: איתן, אני אמרתי את זה בציניות שלא תיפגע, אני חושב שאתה צודק, אבל מעבר לכך, לפני שאנחנו צריכים לדאוג כמו שאתה אומר למיגוננות, ולדאוג לכלכלה ולעסקים, אנחנו קודם כל צריכים בכלל שיכירו בנו כאזור עדיפות, זו הבעיה העיקרית. אני אומר לכם, יש את שבתאי צור שיש לו הרבה כוח בליכוד, אני אומר

לך, שבתאי, באמת, אני לא אומר את זה סתם. תנצל את הכוח שלך כדי לבוא ולדחוף את אשקלון למקום שהיא צריכה להיות בו. לליכוד יש היום הרבה כוח, וגם ישראל ביתנו, מי כמוכם יודעים שבקואליציה אפשר להשיג הרבה יותר דברים. בממשלה. בגלל זה אני אומר, כל עוד הם בקואליציה, הרי זה בסך הכל נקודות זכות לכם, לא לאף אחד אחר. כל מה שתשיגו לעיר זה נקודות זכות לכם. ולא משנה באיזה מדרס אתם נמצאים, קואליציה או אופוזיציה, ואני רואה באמת אתמול עם השר כמה באמת השתדלת ושכנעת אותו להוציא את מה שהוא פלט פה והוא הוציא את זה. כמו שאני מכיר אותו אני מאמין גם שהוא יעשה את ההשתדלות כן באמת להעביר את התקציבים, אבל תדחפו, זה לא משנה, הדברים האלה פה לא מקבלים קרדיט. אלה דברים חיוניים לעיר ומחובתנו כאנשים שמקורבים לסיעות שיושבות שם בכנסת, לבוא ולקדם את הדברים האלה. לא משנה באיזה מדרס אני נמצא, לא פוזיציה ולא קואליציה. תודה רבה.

בני וקנין : טוב רבותי, מה שאמר איתן זה באמת דברים מאוד חשובים. אנחנו נמנה צוות כזה, זה נכון, בעלי עסקים זה די משמעותי עבורם. יש עסקים שמרוויחים אותו יום זה מה שהם אוכלים, זה הפרנסה שלהם. אני מכיר עשרות כאלה. מה שהוא מכר אותו יום, אם הוא לא מוכר הוא מתגלגל מיום ליום, גם העירייה ניזוקה, לא הרבה. אבל חוץ מהוצאות ישירות, כל הביטולים של ההצגות, כל האירועים. אין ביטוח לביטוח הופעות.

תומר גלאם : יש ביטוח לביטולים, לבנות את זה להבא, כי לצערנו בני הדודים שלנו שוכנים לידינו, אם וכאשר חלילה יהיה אותם מצבים מבחינה משפטית שאנחנו נהיה מוכסים.

בני וקנין : תומר, לפני שאתה מארגן, הוא אומר מכמתים את זה במחיר. אתה תגיד אם יקרה כך וכך לא אכפת לי, אז הוא יכניס לך עוד 200,000 שקל.

תומר גלאם : אין שום מצב להסתיר את הכספים של העירייה.

בני וקנין : לא. אני אדרוש את זה. אני למשל כבר, אני לא זוכר, דיברתי עם יהודה, כי אמרו לעיריות עכשיו, אתמול דיבר איתי, אמרתי לו אין לנו נזקים ברכוש, אבל יש לנו נזקים כספיים כתוצאה מביטולים של אירועי תרבות, התחייבויות וכו', גם אם זה

לא קשור אליך, בטוח שאם הם יחליטו בסוף לשלם, יתנו את זה אולי לשמאים שלכם שיקבעו את הדברים האלה. בהחלט, הפסקת האש היתה לפני כמה שעות. אנחנו נטפל בכל הדברים האלה.

איתן קסנטיני: אבל בני, עוד לא הכריזו מלחמה. אז אין להם על מה לתת לך. זה מה שהם אמרו פעם שעברה. רק מרגע הכרזה. אנחנו במלחמה, הם לא מכריזים והם לא מכירים בנו.

בני וקנין: רבותיי,

דובר: לא. פיקוד העורף.

איתן קסנטיני: הוא ביקש לבטל 500 איש, אני מכיר מסעדות עם 300 איש. אני אומר, פיקוד העורף ביקש לבטל מ-500 איש ומעלה. אני מכיר מקומות עם 100 איש, עם 200 איש, עם עשר אנשים. לא עובדים.

בני וקנין: לא. הנושא שאתה דיברת הוא בסדר, זה חשוב, אנחנו דיברנו על נושא שמשרד הביטחון ביקש לבצע. למשל בהסלמה הקודמת שהיתה באפריל ערב פסח, הם הפילו הכל על ראש העיר. הם אמרו אתה רוצה, תעשה. אתה רוצה תפעיל. ככה זה היה. אני הפעלתי לימודים. הפעם לא. הפעם פיקוד העורף נתן הוראה לבריזה, נתן הוראה להיכל התרבות. לכן ברגע שהם נתנו הודעה אני הולך על תוכנית אחרת. יורם שפר בקשה.

יורם שפר: אנחנו במצב מאוד שביר, זה רק כמה שעות עברו, אני חושב שההתנהגות שהיא כולנו מבחינת ציבור זה מאוד משמעותי, יש לזה השלכות מאוד קשות, אני שומע את כולם ואני תומך בכל מה שנאמר ובטח עוד לא אמרנו את הכל, אבל צריכים להתנהג כעיר ולהמשיך מבחינת הפעילות. אתם יכולים להיות בטוחים שיש פה חמ"ל הפעלה שעובד בצורה בלתי רגילה, אני מלווה אותו מעופרת יצוקה, אני מלווה אותו גם עכשיו, אם זה מוצאי שבת, אם זה ימי שישי, אני יכול לקרוא לכולם גם לבוא, אם זה תורנויות, חלילה שלא יקרה, אנחנו חוזרים לשגרה, אבל המצב הוא שביר, ספטמבר זה בדרך, עוד שבוע ימים ועוד פעם נדבר על הרכזה של מדינה וכל מה שיוצא בזה. יש לנו מחויבות ציבורית של כולנו, כל מפלגה, זה בכלל לא משנה, אנחנו מחוברים לציבור שלנו בעיר, כמו שעוצרים את כולנו, אני מקבל מידע יותר לפעמים, כי זה לא

כי אני בא ומבקש לדעת, יש נכונות כששואלים כל אחד זה טוב לדעת. אני ניסיתי להזין חבריה פחות או יותר, כי כולם שאלו גם לגבי הבריזה ולחצים וכו', אבל מדי פעם אפשר לעשות עדכונים אחת לכמה זמן, אם זה אחרי יומיים, אבל לתת איזה שהוא דוח מצב לדעתי לחברים לפחות שמחזיקים כל אחד בציבור שלו ובמחויבות שלו, זה עוזר. זה עוזר ומרגיע, כי יודעים על הפעילות ועל אופי העבודה, זה משליך על כל הציבור בעיר וזה משמעותי כמו שכל אגף יודע לעשות את העבודה שלו במסגרת החמ"ל וחדר הפעלה. אני חושב שיש פה שותפות, ברגעים כאלה בדרך כלל קורה שרוצים כולם לעזור ולשתף, ואני שמעתי את אלוף פיקוד העורף על כל הפעילות והתיאום ישבנו יחד אתמול, אני חושב שהוא שיבח את העיר בהתנהלות, בהתנהגות בשיתוף פעולה עם פיקוד העורף שלא היה, זה רק חודד והשתבח עם הזמן כי אתה עושה הפקת לקחים, ואני חושב שיש לזה משמעות לגבי שיטת קבלת החלטות, לדעתי לפעמים יותר טוב על מה שקרה לנו במערכת הצבאית, אנחנו צריכים לדעת שמנהלים עיר ותושבים, וזה רגיש יותר מאשר להיות עם מדים בתוך המערכת, לשבת בכלי שלנו, כי שם אנחנו עסוקים בדברים אחרים כמו שהיינו, חלק מכס, אני, אבל אני חושב שצריך לחשוב שאנחנו מדברים על עיר, אסור לנו להשבית את הכל, צריך לתת הרגשת ביטחון, בגלל זה הקמנו מדינה, אין מה לעשות. אנחנו לא צפויים לשקט מתמשך וחדוות עולם לשבת פה בחיבוק ידיים ולהגיד זהו, הגענו לנחלה. אבל אני חושב שזה חלק מהדברים שאנחנו יכולים לעשות.

בני וקנין : בקשה רוני.

רוני מהדרי : אני רוצה להגיד יישר כוח על ההתנהלות של העירייה במצב הזה. שלך בני ושל הנהלת העירייה, ובטח של מערכת הביטחון שאני מכיר אותה טוב. אני חושב שגם נפל מזל שזה בחופשה. זה המזל הכי גדול, זה כאילו תרגול על יבש מה שהיה פה הפעם וגם ספטמבר וגם המצב הזה, ספטמבר זה סיפור אחר שאני חושב שבעניין הזה צריך להפיק לקחים ממה שהיה שנה שעברה ומה שהיה לפני שנתיים ולראות איך נערכים לזה שמערכת החינוך עובדת. כשמערכת החינוך עובדת זה סיפור אחר. פה ההורים עם הילדים, זה אחריות של ההורים, ההורים שומרים עליהם או לא שומרים

עליהם, אבל כשהם במערכת החינוך מי שאחראי עליהם זה הנהלת העירייה ולא אף אחד אחר, לכן לדעתי בעניין זה צריך לעשות חשיבה במיוחד לאור האיומים האלה שמאיימים לא רק זה, אלא גם כל האירועים של ספטמבר וכל ההתנהלויות האלה. לדעתי אחד הדברים הכי משמעותיים שהעירייה צריכה לאמץ אותם תמיד, גם בתקופת ירי, זה כמה שיותר להזרים מידע לציבור, להוריד לחץ הציבור, אם זה פתיחת בתי ספר, לא סוגרים, צריך למצוא את מקסימום ערוצי התקשורת להגיע למקסימום תושבים בשביל להרגיע. אני אומר עם כל הכבוד לכל מה שאמרו כולם, לא תצליח להביא מקלטים ומיגוניות לכולם במכה אחת, גם אם מחר תהיה החלטה של וועדת הכספים שממגנים את כל אשקלון, אז זה ייקח שנה, שנתיים, שלוש, גם אם יתחילו ממחר. אבל דבר אחד כן אפשר לעשות, הדברים האלה כמו חוסן שהתחילו לפני ארבע שנים, אני זוכר טוב, והמערכת הזאת של כמה יותר מידע מורידה את הלחץ, וצריך להתכונן לעניין הזה שעוד שבועיים מתחילה שנת הלימודים אני חושב שזה הדבר הכי חשוב. צריך לגבש חשיבה, וצודק איתן בעניין הזה, כל פעם שיש מספיק אירוע כזה, תנסה להסתובב בעיר תראו הכל סגור. לא יעזור לאף אחד כלום. בעל הבית מזמין מקסימום עוד שלושה אנשים שיבואו ישבו איתו בשולחן, כדי שיהיה מישוהו, אחרת הוא יהיה משועמם בעצמו. אבל זה דבר שצריך לפתור אותו בכל המערכת הכלכלית כי אחרת זה ממש יקרוס פה בעיר, אבל יותר חשוב לדעתי זה מערכת החינוך.

בני וקנין : תודה רבה. שבת בקשה.

שבתאי צור : אדוני ראש העיר אני רוצה רק לציין במקרים כאלה במדינת ישראל, בכל מקום, לא רק באשקלון אין אופוזיציה ואין קואליציה. לכן תומר מה שאמרת זה באמת לא במקום, כי אני לא מכיר יהודי,

תומר גלאם : לא הבנת אותי.

שבתאי צור : הבנתי אותך.

תומר גלאם : לא. התכוונתי הפוך ממה שאתה מתכוון. התכוונתי שאין במצבים האלה קואליציה.

שבתאי צור : אני יודע, לכן במצבים כאלה אין אופוזיציה ואין קואליציה, אני אישית, באמת שאני

מכיר את עצמי מיום עלייתי ארצה 24 שעות במקרים כאלה אני מגויס עם משפחתי ויחד עם כל הכוחות שלי מה שהם יכולים לעשות. מה שקשור לשלושה הימים האלה, לדעתי, אני אגיד לכם את האמת, אנחנו הצטיינו, במדינת ישראל צריך להגיד את האמת, התברכנו במקום הזה שמכל מדינת ישראל החל מראש ממשלה, יושב ראש הכנסת, שרים, חברי כנסת, בכל הפרומים באים ורואים מה נעשה באשקלון, לדעתי זה גאוה לעיר שדבר כזה התברכנו, בזכותך, תודה לך אישית ששיפצת את המקום, ו שהיית ראש העיר הבאת ברמה חמישה כוכבים במקום שהיה אז, צריך להגיד את האמת, והיום כשבאים אנחנו גאים בזה. שנתיים וחצי שאנחנו מתפקדים פה במועצה, אני יכול לציין שיש אוזן קשבת כלפי אשקלון החל מראש הממשלה וכל השרים. מספר פעמים הייתי עד, כמה פעמים ראש ממשלה הגיע, ביקר כאן, וגם כל השרים שרוצים לעזור. עכשיו זה תלוי גם בנו, רבותי, איך אנחנו ממשיכים ואתה צודק שיש מקרים כאלה לפעמים חס ולשום לא צריכים לנצל לרעה, אבל צריכים גם לנצל ואסור להרדים את המצב ועוד פעם לחכות ועוד פעם לבקש. לדוגמא אתמול הייתי באמת, קיבלתי טלפון מיושב ראש הכנסת שהוא מגיע לאשקלון ואז ליוויתי אותו והשתתפתי בוועדת חוץ וביטחון, נהניתי מאוד שברשותו של שאול מופז, היו אנשים ממש כולם בדרג מספר אחד במדינת ישראל, כמו חברי כנסת וכל אלה, כולם ציינו שבמשך ארבע שנים אחרונות ציינו הרבה לגבי מיגונויות, לגבי בית החולים, לצערי הרב לא נעשו דברים והחלטות לא נתנו מבחינה תקציבית בגלל שיש הרבה אילוצים, אבל אתמול במקרה הייתי שותף גם, אם זה יושב ראש הכנסת ואם זה האוצר, באמת הייתי שותף בהחלטות שהם הביעו נכונות לקבל את בקשת ראש העיר ולעזור, נעשו לפני זה הרבה עבודות ברשותו של ראש העיר, אבל אני מקווה שאת המיגונויות ואת מה שקשור לבתי חולים שני נושאים מרכזיים האלה לדעתי אנחנו נראה במקום לחכות ל-2014 שציינתם את זה בעיתונות וכתבתם, אדוני ראש העיר, אני מציע לך באמת אישית עצה בתור חבר, לא בתור חבר מועצה, באמת אני מתבייש בהתנהגותכם, נפגשתם אתה ואיתמר שמעוני עם חברי כנסת בנושא בתי חולים. באמת כותבים את זה בעיתונות, כותבים כל אחד לשני מה הוא עשה, מתחרים

בניכם, תאמינו לי, אני אומר לכם את זה, יש אנשים שעושים הרבה ולא צריכים לרוץ ולא צריכים להתחרות עם זה, אני יודע שאתה כל דקה, כל שעה עושה את הדברים האלה. לכן לא צריכים, אם איזה חבר מועצה יכתוב לך או משהו מפגש והעלה את הנושא הזה, לבריאות. תברך אותו. כל אחד שיעשה משהו לטובת העיר שיברכו אותו. אין יום, אין שבוע שאני לא פוגש שרים ולטובת העיר אשקלון רק אני תמיד מלווה אותם, אף פעם לא רצתי ולא פרסמתי את זה. יש עיתונאים, הם נמצאים כאן, שלושה חודשים הם רוצים לראיין אותי. אמרתי להם לא רוצה. נושא לעמוד חבר בכנסת, מפגשים, דברים כאלה אני יכול לעשות מתוך 120 חברי כנסת כל שעה. לא דברים כאלה. צריך לכבד גם את המעמד, אם זה חבר מועצה, אם זה חבר כנסת אם זה שר, או ראש העיר, או ראש הממשלה. לכן באמת נעשתה עבודה טובה במשך שלושה ימים האלה, קיבלת גם את הפידבקים חיוביים ביותר, כולם שיבחו, ויותר מזה לא ניתן לעשות. מה שנעשה במשך שלושה ימים האלה.

בני וקנין : אני רוצה לסכם.

תומר גלאם : בני, רק ברכות לאירועים של הקיץ.

דוד עמרם : אנחנו פה שמענו את כל מה ששרים וחברי כנסת שיבחו, אנחנו יודעים את העבודה, בין הדברים לא רק עניין של המיגונויות ולא רק עניין של העסקים, שזה מאוד חשוב, אני חושב שאנחנו גם צריכים להשמיע, לא יתכן שהסרט הזה יחזור כל כמה חודשים, וזו פגיעה שבסופה תהיה אנושה, לא שמעתי פה בצורה ברורה גם לחברי כנסת, שצריך לדבר בשפה של החמאס. אתם מדברים באידיש, הם לא מבינים אידיש. צריך לדבר בשפה שלהם כדי שהמצב הזה יפסק. זה לא יכול להיות שכל כמה חודשים נחזור על אותו סרט. זה לא יכול להימשך. כמו שיש מחאה חברתית, זה יגיע, זה עניין של זמן, אנחנו צריכים גם להשמיע את הטון הזה כדי שאלה שמקבלים את ההחלטות יפעלו בהתאם, לא רוצים לקבל את התשבחות על המצב הזה. אנחנו רוצים שהשגרה הזאת תמשך כל השנה ולא בין לבין.

בני וקנין : טוב רבותי, בוא נסכם.

תומר גלאם : אפשר ברכות באמת כל כמה דברים שלא כינסת ישיבת מועצה. קודם כל אני מודה

לך שנענית באמת לסיעות הדתיות ובפרט לאחדות ישראל. לגבי הנושא של אירועים למגזר הדתי. אני חושב שזה מבורך, אני מקווה שזה יצא לפועל ולא יעשו לנו שם לא הודנה ולא שום דבר אחר. לך אורן, ידידי הטוב, בפסטיבל השכונות שיחקתם אותה. כל מה שהיה כל המתקנים בשכונות, אירועי שכונות של הקיץ היו מבורכים, היתה היענות. אני כולי תקווה שנמצא באמת את הכלים איך להביא את האנשים לבריזה ולשכנע אותם, אם זה בערוצי תקשורת של אינטרנט, כל מה שיש לנו כדי להשפיע עליהם, כדי להבהיר להם שהבריזה שמתקיימת וברדיו דרום וכל הרשתות שאנחנו חשופים אליהם, כי חבל אירועים שאנחנו השקענו בהם כל כך הרבה כסף ירדו לטימיון. תודה רבה.

בני וקנין:

אני רוצה לסכם, תראו בכל כל ההסלמה הזאת נמשכה שלושה ימים. חמישי בלילה, היתה עבודה אינטנסיבית, למשל הלילה הזה כמעט לא ישנתי. מוצאי שבת אני לפחות שלוש שעות ביקשו ממני לשכת העיתונות הממשלתית מצד ראש הממשלה בחרו אותי לתת עדכונים לכל העיתונות הזרה, שלוש שעות בלילה, במוצאי שבת. ממש. שלוש שעות בלילה. ואני בעדכונים לעיתונות זרה, רשתות רדיו בינלאומיות או רשתות טלוויזיה בינלאומיות, התקשרו ממשרד ראש הממשלה, אנחנו בחרנו אותך מראשי הערים שאתה תיתן את העדכונים לעיתונות הזרה, זה עבודה נפשית לא קלה, ביום ראשון בבוקר היה צריך להתייצב פה. שלושה ימים באמת כמעט לא ישנתי, בנוסף לזה כמובן שעבודה רגילה המשיכה להיות רגילה, התקשרות היא לא כאן, ביקשו אותי ערוץ 10 להיות אצלם בשעה שש, הנהג שלי פה, קמנו בשעה ארבע וחצי, אחרי שהלכנו לישון בשעה שתיים. קמנו בארבע וחצי כדי לצאת בחמש, כדי להגיע לשם בשש ורבע, למה? רק כדי לעשות שטיפת מוח. מי שעקב אחריי על שלושה דברים. דבר אחד, מסר לציבור כל הזמן, אל תהיו שאננים, המערכת הזאת לא הרמטית, לשמור על הכללים וכל הזמן להשחיל להם את העניין של בית החולים, ואת העניין של המיגונויות וכולם עשינו את זה. אתמול היה פה אלוף הפיקוד, היה פה יורם, כל חברי המועצה יוכלו להגיע לא נראה לי אלוף פיקוד מהמלקקים ומהחנפנים, אמר את האמת, הוא לא מכיר כזה תפקוד של מטה, של חמ"ל, של

עירייה כמו שהיה פה במשך שלושה ימים מכל הכיוונים, אם זה במסירת מידע, מערכות מידע, התארגנות והכל. לכן אני באמת רוצה להודות קודם כל לכל המערכת שלנו, רוצה להודות ליוסי גרינפלד שגם כן עשה עבודה יפה מאוד, חבל שהוא הלך, אלוף משנה יעקב עמר, גם עשה עבודה יפה מאוד, המערכת באמת עבדה יפה מאוד, כל המערכת גם להפעיל את המערכת, קודם כל עירונית הרגילה, מאות ואלפי שאלות שזרמו מהציבור, כמעט אף אחד לא היה ממורמר, כולם קיבלו תשובות, גם לארח פה עשרות אישי ציבור, להתראיין לעשרות כלי תקשורת שתבעו את זה ודרשו את זה, זה לא קל, לא כל אחד היה יכול לעמוד בזה, זו היתה מלאכה. אני אגלה לכם, אני היום בצהריים החלטתי שאני רץ עם הבריזה, ישבתי כמו, כמו הר כגיגית על פיקוד העורף כדי שנלך לבריזה, כי מאוד חשוב שתהיה פה אווירה שחוזרים לחיי שגרה, מה זה פה. להיכנס לדיכאונות? אז יש אישור של פיקוד העורף. אז אני באמת מבקש מכולם, כל אחד בכלים שלו מה שהוא יכול, אנחנו נעשה הכל. אמרגן אמר יעשו פרסומות יחד איתנו ברדיו בטלוויזיה ועיתונים, מקומונים, אתרי אינטרנט, עשו את זה בגדול, כדי שהבריזה תצליח. הפסדנו יום אחד, זה היום, עדיין יש לנו את שלישי, רביעי, חמישי, אחר כך בעזרת השם יש לנו את הבריזה לדתיים, ראשון שני שאני מאוד רוצה שהיא תצליח. משקיעים בה הרבה, רוצים גם לפרסם כדי שיבואו הרבה.

אבנר סוויסה: לא משקיעים פרסום.

בני וקנין: נעשה את זה בעזרת השם, זה בגלל כל הנושא מה שהיה.

אבנר סוויסה: בלי קשר לזה, ביקשתי מהדובר.

בני וקנין: אנחנו נחדש את הכל.

אבנר סוויסה: אמר שאין תקציב, אמרתי שייקחו מהתרבויות, אין לנו בעיה שזה יצליח. תעשו פרסום כמו שצריך.

בני וקנין: אז אני שוב, באמת מודה לכולם, על העבודה. בואו.

הישיבה נעולה.

בני וקנין

ראש העיר

אברהם בן-דוד

מנכ"ל העירייה

מרכז ישיבות המועצה